

nedsat en grundlovskommission, at man allerede på forhånd har udpeget 15 punkter og mere eller mindre har angivet retningen for, hvor de punkter skal havne. En grundlovskommission skal nemlig have frie hænder til at gennemarbejde mange års debat, mange års lovgivningsarbejde, og prøve at udstikke nogle retningslinjer.

Vi synes også, at SF's 15 punkter bærer præg af, at man kigger i bakspejlet frem for at se på, hvad det er for krav, der vil være til en grundlov i år 2100 og i år 2200. Det er selvfølgelig svært at vide, hvilke behov der gør sig gældende til den tid, men netop derfor skal man begrænse en grundlov til kun at være nogle eviggyldige formuleringer frem for at lade sig præge af modeluner og politiske strømninger, og dér synes vi fra Fremskridtspartiets side, at SF i alt for stor udstrækning lader sig præge af det, der i denne sammenhæng er et meget kort tidsrum i danmarkshistorien, nemlig det, der er sket i den sidste håndfuld år.

Men hvis vi starter med forslaget, jeg havde nær sagt fra en ende af, så ønsker SF, at der skal nedsættes en grundlovskommission på 21 personer. Om det tal er det korrekte, kan vi såmænd sagtens tage en diskussion om, men dér, hvor Fremskridtspartiet må melde fra, er på spørgsmålet om, hvorvidt det skal være folketingsmedlemmer, der skal sidde i den kommission. Det synes vi ville være direkte forkert.

Tager vi erfaringen fra noget, der kan minde en lille smule om det, nemlig det ad hoc-udvalg om demokrati og magt, der har været i Folketinget, så tror jeg ikke, jeg generer så forfærdelig mange, når jeg siger, at erfaringerne er, at langt under halvdelen af de folketingsmedlemmer, som rent faktisk er indvalgt til at sidde i udvalget, deltager i møderne. Folketingsmedlemmer har en travl hverdag, og spørgsmålet er, om de vil prioritere arbejdet tilstrækkelig højt til, at de rent faktisk vil deltage i møderne, for gør de ikke det, vil en sådan grundlovskommission aldrig blive færdig. Man skal i givet fald hele tiden samle op.

Vi frygter også, at når folketingsmedlemmerne bliver udpeget efter en forholdstalsmetode, vil de føle sig forpligtet til at sidde og repræsentere partipolitiske synspunkter frem for at repræsentere holdninger og meninger, der måske rækker ud over deres eget parti. Vi kan sagtens anbefale, at nogle af de nuværende folketingsmedlemmer kommer til at sidde i en sådan kommission. Der er mange, som vil være

særdeles velkvalificerede til at sidde der, men det skal ikke være i kraft af deres folketingsmandat, men i kraft af deres kvalifikationer.

Vi synes også, det vil være rigtigt, at der i sådan en kommission kommer til at sidde repræsentanter for de juridiske fakulteter på universiteterne, som har en kontakt ind til hele den akkumulerede viden omkring dansk rets praksis' udvikling gennem årene, og som er til stede netop i det forum.

Endelig er det også vores opfattelse, at folketingsmedlemmer, der kommer til at sidde i sådan en kommission, jo vil kunne lide den kranke skæbne, at de ved kommende folketingsvalg ikke bliver genvalgt. Og så kan man efter denne forholdstalsmetode begynde forfra, når der er nye medlemmer, som skal indtræde.

Derfor er selve det, der er hovedessensen i SF's forslag, noget, som vi ikke kan støtte i Fremskridtspartiet. Vi vil gerne nedsætte en grundlovskommission, og den må gerne bestå af 21 personer, men det skal ikke være folketingsmedlemmer.

Så er der de 15 konkrete punkter, og når man læser om dem i SF's beslutningsforslag, kan man jo se på et punkt som udvidelse af menneskerettighederne. Ja, hvem kan være modstander af det? Men når man så læser bemærkningerne til forslaget, er det jo tydeligt, at SF er et parti, der, som vi har diskuteret tidligere i dag, ønsker, at Danmark skal være en republik, at Danmark skal være et socialistisk samfund. Det er fair nok. Men SF's holdning til begrebet menneskerettigheder er selvfølgelig præget af det politiske udgangspunkt, og som følge deraf vil Fremskridtspartiets udgangspunkt også være præget af, at vi har et helt andet politisk sigte med det danske samfund, end at det skal være et socialistisk samfund.

Vi mener derfor også, det er vigtigt, at de rettigheder, der bliver beskrevet, er dem, som SF kalder de negative rettigheder, nemlig borgernes ret til at slippe for at deltage i samfundet. Vi har efterhånden udviklet et velfærdssamfund, hvor man har pligt til at være en del af samfundet. Skatter og afgifter osv. bliver rask væk pålagt folk, uden at de aktiviteter, pengene går til, måske er nogle, folk ønsker at deltage i. Det skal være sådan, at en borger har ret til at sige: Jeg ønsker ikke at være en del af fællesskabet. Borgeren skal have retten til at være sig selv, passe sig selv og som følge deraf også slippe for at betale til fællesskabet. Den ret har man ikke i dag. Man bliver automatisk indrulleret i